3e JAARGe. № 207.

OOSTPOST

SOERABAYASCHE COURANT

Prijs der Inteekening.

Voor Soerabaya ℔ jaar ƒ 24.- ℔ halfjr. ƒ 12.- ℔ maand ƒ 2.-
„ Java. „ do. „ 30.- „ do. „ 15.-
„ Buitenbezn. „ do. „ 36.- „ do. „ 18.-
„ Europa „ do. „ 50.-

De *OOSTPOST* verschijnt dagelijks met uitzondering van den Zondag.

WOENSDAG 29 AUGUSTUS 1860.

Prijs der Advertentiën.

De prijs der ADVERTENTIËN is ƒ 1.— voor elke TIEN WOORDEN; behalve het zegel.

Advertentien met groote letter betalen dubbeld.

Iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen wordt betaald met de helft van het bedrag der advertentie.

Voor doorloopende annonces kunnen schikkingen worden getroffen.

EEN VORSTELIJK GENOT.

(*Vervolg.*)

„Het is mij leed genoeg, eerwaarde heer! dat mijne harte-wenschen in strijd zijn met de eischen van mijne ouders, want ik zou hun onderdanig willen zijn in alle dingen; maar het is mij een zware strijd in dezen wat ik doen moet, daar ook eene hartelijke verkleefdheid voor den man mijner keuze mij dringt."

„Dus erkent gij in opstand te zijn tegen uwe ouders, en alzoo ook tegen het woord van den Apostel: *alle ziele zij den magte over haar gesteld onderworpen.*

„Ik zou van u gewacht hebben, eerwaarde leermeester, dat mijn strijd door uwen wijzen raad ware verligt, geenszins dat die door uwe woorden waren verzwaard geworden."

„In elken strijd zou ik u wenschen ter zijde te staan en u van versterkenden raad dienen, maar gij kunt van mij niet verwachten dat ik u stijven zal in booze plannen en voornemens, die de rust en het geluk van uwe eigene ziel in gevaar zoude brengen."

„Maar ik bidde u, wat zou hier meer gevaarlijk voor mijne rust kunnen zijn: òf de medewerking om mijn verlangen vervuld te zien, òf de voortdurende en ongegronde tegenstand tegen deszelfs verwezenlijking?"

„Gij spreekt van eenen ongegronden tegenstand, alsof het niet onze dure pligt ware om u met allen ernst te waarschuwen tegen de verbindtenis met eenen man, wiens godsdienstige gevoelens ons vervullen moeten met den levendigsten afschuw."

„Maar mag ik u vragen of de godsdienstige gevoelens van PIETRO u bekend zijn?"

„De Heer beware mij, dat ik mij met zulke vijanden van ons dierbaar geloof zoude inlaten, maar het is mij genoeg te weten dat de man tot de paapsche kerk behoort, en de zoodanigen behooren wij te vlieden en hunne lagen te bestrijden."

„Het verwondert mij uit uwe mond zulke taal te hooren, daar ik meende van u veel meer vermaand te zullen worden tot zoodanige christelijke liefde, die den vijand weldoet en hem van zijne dwaling, zoo die er zijn mogt, zoekt terug te brengen."

„Gij hebt u wonderwel in de strikken van den boozen laten vangen en schijnt het gevaar voor niets te achten dat u bedreigt, maar laat mij u dan toch dáárop wijzen, dat uw heer vader zijne stellige afkeuring heeft te kennen gegeven, en dat u zulks reden genoeg zou moeten zijn om allen verderen omgang met den schilder te mijden."

„Ik heb sedert eenige dagen hem niet gezien, omdat ik wist dat zulks mijne ouders verdriet deed. Hoewel het mij veel kostte heb ik mij opzettelijk terug gehouden, maar niet zonder de heimelijke hoop dat mijne ouders voor overtuiging zouden vatbaar zijn, en mij niet verhinderen om de welberaden keus van mijn hart te volgen, wanneer hun zou gebleken zijn dat mijne genegenheid welgegrond was en dat geene andere bedenking tegen PIETRO kon worden ingebragt dan dat hij eene andere godsdienst belijdt."

„Dat is voorwaar geen klein bezwaar," viel hier de advokaat in, „en dat ik niet ligt zoude overstappen. Het staat bij mij vast, dat geene verbindtenis gelukkig kan zijn zonder eenheid van godsdienstig geloof en allerminst wanneer het verschil zoo groot is, als tusschen ons en de kerk van Rome."

„Maar wij belijden toch denzelfden CHRISTUS, en hoe zeer ik ook voor mij zelve wenschen zou dat PIETRO tot onze kerk behoorde, ik kan mij niet voorstellen dat het verschil zoo groot wezen zou dat er geen geluk voor ons mogelijk zoude zijn."

„Gij spreekt door uwe hartstogt verblind," zeide WELSIUS, „en, schoon gezind om de kortzigtigheid uwer jeugd, onder den invloed als zij is eener zinnelijke neiging, te verschoonen, het zou onverschoonlijk zijn indien wij u niet terughielden van een kwaad waarvan gij den omvang niet kunt doorzien."

„Ik ben u wel dankbaar voor uwe belangstelling, eerwaarde! al kan ik ook uw oordeel niet deelen, maar het komt mij voor dat ons gesprek, op die wijze voortgaande, weinig wenschelijke vrucht opleveren zal."

„Omdat gij niet hooren wilt naar den raad uws vaders en ook mijne redenen bij u geenen ingang vinden. Want wat gij wenschelijke vrucht noemt, zou de toestemming tot uwe vereeniging zijn met den man dien gij mint...."

„Ik bid u, verspil uwe woorden niet indien zij niet anders bedoelen dan mij te ontraden wat ik meen te moeten volhouden, en laat mij u zeggen dat geene smaadredenen mij zullen bewegen om een ander besluit te nemen."

HOUT VENDUTIE.

Op een nader te bepalen dag in het begin van September zullen door ondergeteekende op hunne stapelplaats bij de *Kampong Bandaran* in publieke VENDUTIE worden verkocht.

1200 STUKS BALKEN

geschikt voor huis en scheepsbouw.

B. J. VAN ECK & CO.

(1241)

VERTREK VAN STOOMSCHEPEN.

VERTREKDAGEN
DER STOOMBOOT
OENARANG,

Van **Batavia** naar **Samarang** en **Sourabaya** 15 en 30 *Augustus.*
„ **Samarang** naar **Sourabaya** 2 en 18 *Augustus.*
„ **Sourabaya** naar **Samarang** en **Batavia** 7 en 22 *Augustus.*
„ **Samarang** naar **Batavia** 9 en 24 *Augustus.*

Voor vracht en passage gelieve men zich te adresseren bij.

De Agenten,
(1142) **ADAM & CO.**

HET STOOMSCHIP PALEMBANG

GEZAGVOERDER **BOSCH**
vertrekt naar **Batavia** via **Samarang,** *op Zondag den 2 September.*
Adres bij
(1310) **W. CORES DE VRIES.**

VERTREK VAN SCHEPEN.

PASSAGE naar NEDERLAND.

Wordt aangeboden met het Ned. schip

JACOB,
kapt. J. F. C. BORGER.

Deze bodem, pas nieuw gekoperd, een geexamineerden geneesheer voerende en zich door deszelfs ruime en luchtige inrigtingen bijzonder voor het overvoeren van passagiers aanbevelende zal, tegen 15 September e. k. van PROBOLINGO via BATAVIA regtstreeks naar NEDERLAND vertrekken.

Adres bij den gezagvoerder in het *Marine Hotel* alhier, of bij

De Agenten,
(1299) **MATHIEU EBBS RUYS & CO.**

ALGEMEENE VERGADERING
DER
MAATSCHAPPIJ TOT NUT VAN 'T ALGEMEEN

op Vrijdag den 31 Augustus des avonds te acht ure, in het lokaal der gouvernements II lagere school.

Verkiezing van een nieuw bestuur voor de Maatschappij, en voor de spaarbank.

Voorlezing en bijdrage.

De Secretaris,
(1308) **RETEL.**

LOGE DE VRIENDSCHAP

Receptie in den eersten graad.

Op aanstaanden Zaturdag den 1sten September des avonds te 7 ure.

De fungd Secretaris.
(1317) F. C. WILLEMSZ.

HET KANTOOR DER FIRMA
B. KOPERSMIT & CO.
is heden verplaatst naar de Chinesche kamp.

SOERABAYA,
30 *Augustus* 1860. (1324)

EEN EERSTE STUURMAN.

Hollander van geboorte, voorzien van goede getuigschriften en akte van vast verblijf, wenschte gaarne geplaatst te worden op een Fabriek of landelijke onderneming. Adres letter **D.** aan het Bureau van dit blad. (1316)

GEVRAAGD

Een bekwaam machinist, **ervaren** in het suikervak, in het luchtledige (*systeem Howard*) werkende hef t ook in het suikerkoken kundig.

Salaris naar bekwaamheden en naar gelang daarvan ook goede vooruitzigten.

Met overlegging van goede getuigschriften gelieve men zich te adresseren bij

B. KOPERSMIT & CO.

SOERABAYA, *Soerabaya.*
25 *Augustus* 1860. (1300)

PHOTOGRAFISCH
PORTRETTEN ATELIER
VAN
C. C. F. PERRET.

Portretten op papier en glas, in diverse soorten van lijsten en étuis. (1082)

Bij de Agenten te Soerabaija
VAN DE
OOST-INDISCHE ZEE EN BRAND-ASSURANTIE MAATSCHAPPIJ.
gevestigd te Batavia,

is thans gelegenheid tot het onmiddelijk verzekeren tegen gevaar voor Zee en Brand.

SCHIMMELPENNINCK & CO.
(1214) *Agenten.*

Op een der suikerfabrieken in de residentie Kediri is benoodigd EEN OPZIENER, tegen een salaris van *f* 60.— 's maands.

Adres met franco, eigenhandig geschreven, brieven, onder letter **P.** aan den heer **Z. VAN DER ELLEI** te Kedirie. (1307)

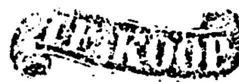
Met 1e September, **EEN HUIS,** in de *Yottangan* te bevragen bij

H. L. RADEMAKER qq.
SOERABAYA, 28 *Augustus* 1860. (1315)

Eene pas aangebragte **PIANINO** uit de Fabriek van P. DE RUIJTER & FILS te *Breda.*

bij
(1323) **ADAM & CO.**

Een partijtje FIJN BEENZWART bevraagbaar, bureau *Oostpost.* (1297)

ONTVANGEN.
PER *DANIEL JEFFRIES.*

Twee **STOOM SUIKERMOLENS** met Stoomtoestellen-, ketels-, en toebehooren compleet; de molencylinders 30 duim lang bij 18 duim diameter, Stoomketel 12 voeten lang bij 4½ voet diameter met vlampijpen, de Cijlinder van het toestel 10½ duim diameter met 24 duim slag. Deze molens kunnen in 14 uren 70,000 tot 80,000 kannen sap produceren met slechts eene geringe hoeveelheid brandstof.

MC. MILLAN MARTEN & CO.
Agenten van
(1314) R. W. THOMSON.

BIJ LEROUX & CO.

Eerste kwaliteit MANILLA SIGAREN no. 2 (*Havana vorm.*)
OORSPRONKELIJK ANTWERPSCH BOONEKAMP-BITTER.
GEROOKTE OSSENHAASJES in reuzel.
BESTE MADERA en PORTWIJN.
REYDORP's HAANTJESBIER.
BROODSUIKERS (eerste kwaliteit,) van *f* 3.— tot *f* 5.— het stuk. (1319)

PAS ONTVANGEN
HEEREN-, DAMES-, en KINDERSTROOHOEDEN naar de laatste smaak
FIJNE BOTER en meer andere artikelen.
(1302) bij **OECHSMAN.**

BIJ LEROUX & CO.

DOELMATIGE FRANSCHE MAILKOFFERS.
MALAGA TROS ROZIJNEN in kistjes houdende netto 10 ℔ — *f* 12. — PRINCESSEN AMANDELEN *f* 1.50 het ℔
Fijne FRANSCHE POPPEN. (1301)

GROEN EN BRUIN
VERLAKT LINNEN
OF
IMITATIE LEDER

bijzonder doelmatig voor het bekleeden van rijtuigen, ameublementen, enz. enz.
(1097) LE ROY & CO.

„Zoodat gij volhardt in uwen opstand en zondige ongehoorzaamheid," riep WELSIUS driftig opstaande uit.

„Ik wil geenszins in zondige ongehoorzaamheid volharden, maar uw eerwaarde kan mij niet euvel duiden dat ik voor mijne ouders eene andere en betere overtuiging wensch. Ik zal gaarne het bewijs mijner schuldige onderdanigheid geven, door den tijd af te wachten dat die overtuiging zal komen, maar ik houde mij ook tot de verklaring verpligt dat niets de mijne zal kunnen doen wankelen."

Zoowel de predikant als LANSBERG zelf waren verbaasd over den toon waarop de jonkvrouw sprak, en haar bleek gelaat toonde duidelijk aan, dat zij alle krachten had ingespannen om dien vol'te houden. Ware de poging om haar in het eens genomen besluit te doen wankelen minder onhandig geweest, zij had veeligt eenen anderen uitslag opgeleverd. CATHARINA behoorde tot die karakters die, zachtkens aangegrepen, ligtelijk kunnen worden geleid, maar die bij harden, en zoo zij meenen, redeloozen tegenstand, zich tot alles in staat gevoelen. Bij al de liefde die de jonkvrouw voor den schilder koesterde, was het haar eene grievende gedachte dat zij hare ouders verdriet zou aandoen, en ontveinsde zij zich den wensch niet dat het groote punt van godsdienstverschil niet mogt bestaan. Maar toen men haar op zulk eene wijze van hare besliste neiging zocht af te brengen, en zich door blind vooroordeel tot bitterheid en haat liet brengen, gevoelde zij zich krachtig om het hoofd te bieden aan elken aanval, waar zij anders misschien tot eenig verdrag zich zou hebben laten vinden.

De predikant was gansch ontstemd en verontwaardigd, en had groote aanvechting om eene strafpredikatie te houden, maar hij begreep toch dat het oogenblik daartoe minder geschikt was. Hij veroorloofde zich alleen nog enkele zinspelingen op hetgeen hij het heulen met den antichrist noemde, en bedacht niet dat hij daardoor zich al meer den weg afsloot tot het hart dat hij voor zijne overtuiging had willen winnen. De jonkvrouw voerde stouter taal naarmate het liefdeloos oordeel van den predikant duidelijker werd uitgesproken, en het ware misschien tot eene geheele vredebreuk tusschen haar en haren leermeester gekomen, indien deze niet door den advokaat herinnerd ware aan zijn voornemen om nog bij GOMPERS te gaan. Hij stond wrevelig op, en voegde bij de verzekering dat hij spoedig zou terugkeeren, den wensch voor de verblinde en verdoolde maagd, als hij haar noemde, dat de Heer haar verlichte oogen des verstands mogt geven en haar bekeeren van de dwalingen haars wegs.

LANSBERG zat na zijn vertrek eenige oogenblikken zwijgend tegenover zijne dochter, want in zijn gemoed kampten allerlei gewaarwordingen, waarbij toch altijd de liefde voor zijn kind den boventoon had. Ook de jonkvrouw zweeg en meende verlof te vragen om naar haar vertrek terug te keeren, toen zij, opziende, tranen zag in het oog van haren vader. Die tranen werkten meer op haar gemoed, dan al de redenen die men haar had toegevoegd. En haren vader om den hals vallende, sprak zij: „Ik wenschte wel dat voor u en voor mij de strijd geëindigd ware, want uwe tranen zeggen mij wat misschien uw mond nog niet spreken wil, dat het u moeite kost om den wensch van uw kind zoo heftig tegen te staan."

„Dat staat aan u, mijn kind!" was het antwoord, „indien het u ernst mag wezen, want mij dunkt dat de redenen, waarop die tegenstand gegrond is wigtig genoeg zijn, want kost het mij ook moeite om u te verbieden wat gij zoo volhardend meent uw geluk te wezen, ik zou mijnen pligt te kort doen indien ik den strijd liet eindigen op de wijze die gij bedoelt."

„Het voegt mij niet," hernam CATHARINA, „om over uwen pligt te spreken, en gaarne bid ik u om vergeving indien ik straks mij welligt eenig woord ontvallen liet, harder dan mij betaamde. Maar ik bid u te bedenken dat, zoo geene andere redenen dan het godsdienstig verschil uwen afkeer van PIETRO verwekken, deze mogelijk verklaarbaar, maar — vergun mij zoo te spreken — daarom niet verdedigbaar is."

LANSBERG begreep dat hij langs anderen weg dan tot hiertoe zijn oogmerk moest zoeken te bereiken, want waar de liefde tot zijn kind hem zou hebben kunnen bewegen om toe te geven, daar dwong hem zijne ingewortelde haat tegen de roomschgezinden om geen haarbreed van zijn plan te wijken. Hij maakte van de zachtere stemming van zijne dochter gebruik om haar te vragen of zij dan ten minste niet een wensch van hem zou willen vervullen?

„En die, is?" vroeg CATHARINA haastig.

(*Wordt vervolgd.*)

NEDERLANDSCH INDIE.

SOERABAYA, den 27sten Augustus 1860.

Aangekomen Passagiers.

Met het Ned. Ind. stoomschip *Potemban*g, Majoor Reiche en familie, de heeren Mc Lennan en familie, Malcolm Bonhote, J. ten Brinck, Pauwels en zoon, van Osane.

NAPELS.

Een schrijven uit Napels bevat het volgende: — De kommissaris van police, Campagna, is in arrest genomen ten einde zich te verantwoorden met betrekking tot den aanslag beproefd op den baron Brenier. De heer Maniscalco, ex-prefect van policie, is uit zijne schuilplaats te Vomero verjaagd, en heeft dienvolgens een ander toevlugtsoord moeten zoeken. In den schouwburg San Carlo zal een gala voorstelling plaats hebben ter viering der constitutie. De ontvangsten komen ten voordeele der armen. De koning, de koningin, de graven Trani en Caserte, des konings broeders, de graaf d' Aguila, en graaf Tapani en de prins van Syracuse zullen de voorstelling met hunne tegenwoordigheid vereeren.

— De laatstelijk te Napels benoemde prefect voor de policie heeft op den 28 Junij de volgende proclamatie uitgevaardigd: —

Burgers! — Nieuwe bepalingen, die veel beloven en ons schoon land eene verblijdende toekomst waarborgen, kunnen niet veel uitwerken wanneer het volk het bewijs niet levert dat het die verdient door, zonder ongeduldig te worden de bel ofde wetten aftewachten.

Het moet de publicke rust, personen en eigendommen weten te eerbiedigen, en moet vertrouwen stellen in den ijver van diegenen die het bewind in handen hebben, en moet zich verder zoodanig gedragen als een beschaafd volk betaamt. Het is op die wijze dat de algemeene en bijzondere welvaart wordt bevorderd, en niet door zinneloze uitroepingen en hartstogtelijke zamenscholingen Dergelijke daden zijn alleen het werk van hen die slechte bedoelingen hebben, die hun eigen belang zoeken door de driften der menigte optewekken en onstuimige demonstratien te organiseren. Onderscheidt zich de grootste menigte dezer hoofdstad door eene kalme en waardige houding, er zijn ook vele droevige uitzonderingen. Een klein aantal onverstandige burgers hebben het durven wagen om zich tegen de wetten te verzetten, en om de publicke rust te storen, hetgeen zeer gevaarlijk is voor de nieuwe instellingen. Aan het hoofd geplaatst van het toezigt op de publieke veiligheid gevoel ik mij genoodzaakt om mij tot alle goede Napolitanen te wenden met uitnoodiging om mede te werken tot behoud der goede orde en rust, en om alle bijzondere haat en wraakzucht op zijde te stellen.

Van dit beginsel uitgaande en met het doel om alle ongeregeldheden te voorkomen, verklaar ik dat van af heden alle volks-bijeenkomsten, zoowel geschreeuw van welken aard ook, waardoor onrust en gevaar kan worden veroorzaakt, zijn verboden. De militaire magt zal waken dat deze last worden nagekomen en zal alle zamenscholingen uiteen drijven. Ik vertrouw dat deze mijn welgemeende vermaningen door alle goede burgers zullen worden ter harte genomen en dat, door hun gematigd en rustig gedrag, de tusschenkomst der gewapende magt niet zal worden vereischt.

— Alle berigten geven de verzekering dat het te Napels rustig is, doch zeker is dat niet ten gevolge der koninklijke aanbiedingen, die met de meeste onverschilligheid zijn ontvangen geworden, en tot niets anders hebben geleid dan om de algemeene minachting voor het hof nog te vermeerderen. De volksleiders zullen hunnen tijd uitkiezen om de gedoemde dynastie omver te werpen, en zijn wijs genoeg om de onstuimigheid des volks thans nog in toom te houden. Het centrale committé heeft de burgers van Napels gewaarschuwd om niet in de minste schikkingen met het gouvernement te treden, en ter zelfder tijd wordt door haar verklaard, dat alle concessien, door den drang van het oogenblik geëischt en alleen toegestaan om de uitvoering der volksbesluiten te verhinderen, met verachting zullen worden van de hand gewezen. De Napolitanen herinneren zich den vader te wel om te kunnen worden om den tuin geleid door den zoon, die getoond heeft geheel het evenbeeld te zijn van zijnen vader, wat het misdadige betreft.

Een braaf man mag zich door een schurk laten verschalken, doch een ezel zal zich niet voor de tweede maal aan denzelfden steen stooten. Door het geheele schiereiland heerscht maar één gevoel en is een eenparig besluit genomen, en wel om volstrekt in geene onderhandeling te treden met het gehate geslacht. De door den Baron Poerio in de Sardinische kamers gehouden redevoering, vertegenwoordigt het gevoelen van Italie van af Turijn tot Tarentum. Elk gouvernement, zoo zegt hij onder anderen, heeft zijne overleveringen welke het niet kan wegwerpen. Die van het Napolitaansche Gouvernement is een erfelijke hoon. De nieuwe koning, ten bewijze der wettigheid van zijne afkomst, bereidt zijne eigene ondergang; om zich ook den naam te kunnen waardig maken van meinedige moet hij eerst zweeren, en wel met woorden die magtig genoeg zijn om een tyran tot in zijn hart te doen sidderen. Poerio was bijzonder gelukkig, met de bedoeling te ontmaskeren die de koninklijke boeteling had bij het nederige voorstel om met Sardinie een verbond te sluiten. Sardinie kan in Napels geene andere bondgenooten hebben dan het volk. Een verbond met den tegenwoordigen koning of zijne familie zou Napels niets baten, maar zou voor Sardinie zeer nadeelig zijn. Eene vereeniging harer jonge vrijheid en verkregen roem met het despotisme van de Napolitaansche Bourbons, is te dwaas om nog langer te worden besproken. Elk zedelijk en achtenswaardig staatsman zou zijne stem daartegen verheffen; men behoeft dus volstrekt niet te twijfelen aan de laatste berigten uit Turijn, welke de verzekering geven dat het sardinische ministerie de door Napels gedane avances heeft verworpen, en voor het geval dat het misschien geneigd zou zijn om eene nadering te bewerkstelligen, dan nog zou de publieke opinie er zich tegen verzetten. Dat Frankrijk Sardinie wil overhalen om met Napels een verbond te sluiten is maar al te waar, men kan zelfs in de aanbiedingen door het hof van Napels den invloed van Frankrijk gemakkelijk herkennen.

Eene omstandigheid alleen is voldoende om des keizers vinger daarin te ontdekken; wij bedoelen de herleving van Spinelli's wanhopig plan tot oprigting van eenen Italiaanschen bond. Niemmer kan bij hem zelf de veronderstelling zijn opgekomen van een voorstel tot nieuwe politieke regelingen in Europa.

Dat artikel in het programma is bepaaldelijk door Frankrijk aangegeven, en strekt dan ook weer tot een nieuw bewijs van de tenaciteit waarmede de keizer zich aan een eens opgevat idée houdt, ook zelfs wanneer de gebeurtenissen hem aantoonen dat hij faalt. Wat Napoleon het minste wenscht is een Italie vereenigd in eene vrije monarchie. Liever nog zou hij eene Mazzinische vereeniging zien dan die welke Garibaldi helpt opbouwen voor Victor Emmanuel. Doch er zijn *nog andere idées fixe* in de wereld buiten die van Napoleon. Ook Italie heeft de hare, en wij gelooven dat *die* de overhand zullen behalen. Ook wij hebben ons idée en dat is, dat het volk van Napels, even als de bevolking van Italie, zich moet onttrekken aan de willekeurige beheerschers die hunne eigene bedoelingen stellen boven het belang van het volk. Engeland heeft de magt om er op aanteedringen dat elke magt van Europa, ook zelfs Frankrijk daar niet buiten gesloten (??)—hiermede instemt, en het vertrouwt dan ook dat alle gouvernementen dit gaarne zullen doen.

ITALIE.

De arme Ieren die naar Rome zijn vertrokken beginnen intezien dat zij eenen misslag hebben begaan. De stad Hull was eenigen tijd geleden het tooneel eener algemeene opschudding, veroorzaakt door de aankomst en het vertrek der talrijke Ieren die zich voor het pausselijk leger hadden laten aanwerven. Gedurende de laatste veertien dagen zijn in die stad verscheidene honderden rekruten uit Ierland aangekomen; na een oponthoud aldaar van een of twee dagen werden zij met de booten, die tusschen Hull en Antwerpen varen, overgevoerd. De meesten van hen zijn nog jonge lieden en behooren blijkbaar tot de armste klasse der maatschappij. Zooals zij zelve verklaren, hebben zij in Ierland de door hen gedreven wordende handwerken verlaten om naar Italie te vertrekken. Uit de volgende verklaring, afgelegd voor de politie te Hull, zal men ontwaren dat velen van hen niet bekend zijn met het ware doel waarom zij hun vaderland verlaten. Deze, voor den burgemeester van Hull afgelegde verklaring, luidt als volgt: —

Ik, Joseph Kearns, geboren in de stad Dublin en vroeger woonachtig in de Eccles-straat No. 9, verklaar met alle opregtheid dat mijn broeder, Joseph James Kearns, die zich voor zeven jaren verbonden had bij meester Solman van wien hij het timmermans-ambacht zou leeren en bij wien hij nog drie en een half jaar moest vertoeven, nu ongeveer vijf weken geleden door eenige personen, die ik niet ken, werd uitgenoodigd om met hen naar Italie te vertrekken ten einde onder zijne heiligheid den paus te dienen. Zonder aan iemand kennis te geven van zijn voornemen vertrok hij, en vernam men verder niet wat van hem was geworden. Zijne familie verkeerde in de veronderstelling dat hij naar het werktuigkundig instituut was vertrokken ten einde daar zijne studien in de bouwkunst voorttezetten. Eenigen tijd daarna echter werd ons berigt dat hij op eenen avond met een stoomer naar Liverpool was vertrokken, en vernomen hebbende werwaarts hij was gegaan begaf ik mij op reis en trof ik hem te Marcerata, op omstreeks 40 mijlen afstands van Ancona, aan. Ik was slechts tweemalen in de gelegenheid om hem te spreken. Wij mogten elkander niet ontmoeten dan in tegenwoordigheid van een soldaat en een onderofficier, welke laatste een Ier was. Mijn broeder verhaalde mij dat hij was overgehaald om zijn huis te verlaten door de belofte dat hij volop werk zou krijgen als timmerman, benevens eene premie van £ 15 en een dagelijksch loon van 2 shillings. Men had hem verhaald dat er een aantal gebouwen, versterkingen, enz. moesten worden opgerigt; hij verklaarde mij dan ook dat, toen hij zijne toestemming gaf om te vertrekken, hij volstrekt geen plan had om soldaat te worden. Bij zijne aankomst te Marcerata drongen de autoriteiten er echter op aan dat hij voor den tijd van vier jaren dienst zou nemen als soldaat bij het pausselijk leger, hetwelk hij zeker niet gedaan zou hebben wanneer hij alles geweten had voor dat hij Ierland verliet. Mijn broeder verhaalde mij verder dat de andere jonge lieden algemeen wenschten om weder naar huis terug te keeren, omdat zij bedrogen waren en de meesten niet geweten hadden dat zij waren uitgezonden om als soldaat dienst te doen. In den geheelen omtrek is geen consul bij wien zij hunne klagten kunnen indienen, en bovendien worden zij zoo streng bewaakt dat eene ontkoming bijna onmogelijk is. Mijn broeder deelde mij mede dat de kosten voor zijnen overvoer waren betaald geworden door een hem onbekend persoon. Algemeen werd mij verzocht om alle deze bijzonderheden in Engelsnd bekend te maken, ten einde anderen te waarschuwen om op hunne hoede te zijn, met welk doel ik dan ook thans op weg ben naar Londen.

— Volgens berigten uit Napels is de baron Brenier, die weder geheel van zijne wonde hersteld is, in een bijzonder gehoor door den koning ontvangen. Vervolgens heeft hij een bezoek afgelegd bij de graven van Aquila, van Syracuse en van Trapani, ooms van Z. M., die op het vernemen van het ongeval den heer Brenier overkomen, zich naar het gezantschaps-hotel hebben begeven.

— *L'Opinion Nationale* meldt als gerucht, dat Manetta, die den heer Brenier heeft aangevallen, aan boord van het fransche oorlogschip *Bretagne* gebragt en ter beschikking van den Franschen admiraal zou gesteld zijn. De beruchte Campagna, een van de meeste gevreesde dienaars der Napelsche ex-politie, heeft getracht eene schuilplaats te vinden aan boord van de pakketboot *Hermus*. De kapitein heeft hem naar het arsenaal doen vervoeren Hij was vergezeld van zijne vrouw en drie kinderen, waarvan het oudste, 12 jaren oud, reeds bij het personeel der politie is ingeschreven. Ajossa, een ander gevreesd politiedienaar, is op het oorlogschip *Eylau* gevlugt.

— In waarheid kan men zeggen dat de Paus in zeer moeilijke omstandigheden is gewikkeld. Het moet zeer smartelijk zijn voor den opvolger van den heiligen Petrus dat zijne onderdanen in opstand verkeeren; dat de souverein, door wiens hulp alleen hij nog in het bezit is van zijne hoofdstad, hem zeer eerbiedig den raad geeft om zijne zaken te regelen; dat de koning van Noord Italie hem in overweging geeft om afstand te doen van het nog in zijn bezit zijnde grondgebied, daar de opstand eene zuivere kwestie van tijd en gelegenheid is! ja, dat zelf de vreemde huurlingen, die met zooveel drift bereid waren om het erfdeel van den heiligen Petrus te beschermen, thans niet zeer genegen schijnen to zijn om de driedubbele kroon te verdedigen. Wanneer de laatste berigten uit Napels juist zijn, dan heeft paus Pius den smartelijken beker van beleedigingen en vernederingen nog niet geheel geledigd. Het schijnt dat er nog meer zijn dan de geexcommuniceerde Piemontees, die bij hunne schandelijke handelingen blijven volharden. Er zijn koninklijke hoogheden, eerste ministers en secretarissen van staat, gereed om, in het belang van hunne respectieve meesters, het pausselijke grondgebied even netjes te besnoeijen als de Graaf Cavour dit heeft gedaan ten voordeele van Victor Emmanuel. Dit is ten minste de conclusie die wij gemaakt hebben uit het volgende, zeer belangrijke, berigt dat het officiele orgaan van het Sardinische Gouvernement-de *Gazette de Turin* geeft, een berigt voor welks juistheid en echtheid ten volle wordt ingestaan.

Wij vernemen daaruit dat het Napolitaansche kabinet, hetwelk steeds de hoop heeft gekoesterd om de gevaren waarmede den troon van Frans II wordt bedreigd, op de eene of andere wijze te kunnen afwenden, in eenige weinige dagen tot de volgende besluiten is gekomen: — ten eersten werd een algemeen beroep gedaan op al de groote mogendheden om bijstand tot onderdrukking van den Siciliaanschen opstand. Dit verzoek werd glad weg van de hand gewezen — daar Oostenrijk bepaald weigerde om gewapende tusschenkomst te verleenen, wendde het Napolitaansche gouvernement zich tot de westersche mogendheden en beloofde hervormingen, concessien, enz.. voor welke het vroeger doove ooren had gehad toen daartoe den raad werd gegeven. Zeven dagen na de inname van Palermo, werd eene buitengewone zitting gehouden in den raad van state, bij welke ter sprake kwamen de veranderingen in den toestand van het land, de waarschijnlijke gebeurtenissen, de gevaren en de mogelijkheden van verandering in de aangeboden voorstellen, en daarop werd algemeen het volgende besluit genomen: — dat het onmogelijk was om het eiland Sicilie langer in bezit te houden, en dat de inlijving daarvan bij het grondgebied van den koning Victor Emmanuel ook niet kon worden verhinderd; dat dus, wanneer de mogendheden toestemming gaven tot de inlijving, het Napolitaansche gouvernement zich in zijn lot zou schikken en zich het verlies van Sicilie zou getroosten. Daarvoor moest dan elders eene schadevergoeding worden gezocht, en hoe kon dit beter worden verkregen dan door eenige juweelen van de driedubbele kroon afterukken?

De meer liberale leden van het Napolitaansche kabinet stelden daarom voor om Benevento, Pontecowo, de Marken en Umbria bij het grondgebied van koning Frans II intelijven,... om den geheelen staat volgens constitutionele grondbeginselen te regeren,... en om het bestuur te zuiveren van dien willekeur, van het spionnenstelsel en van de onregtvaardigheid, welke tot nu toe daarbij hadden geheerscht.

Aldus luidde het voorstel dat het Napolitaansche kabinet aan de fransche en engelsche gouvernementen wenschte aantebieden; de koning en koningin- moeder waren daar echter tegen, en verkozen liever de kansen aftewachten dan een

constitutioneel regeringstelsel aantenemen; uit familie-overleveringen en gevoel zijn zij trouwens ook afkeerig om eene zoodanige politiek aantekleven. Nadat de kabinetszitting was afgeloopen werd in de koninklijke apartementen een familieraad belegd, waarbij tegenwoordig waren de koningin-moeder, verscheidene leden van de koninklijke familie en vier van de meest invloed hebbende jesuiten te Napels. Aldaar werden de discussies hernieuwd met betrekking of het al dan niet raadzaam zou zijn om tot zulk eenen stap overtegaan wanneer de zaken op het ergste liepen. De familieraad verwierp het advies van het kabinet. De meest bevriende raadgevers van koning Frans II verzekeren hem dat er volstrekt niet den minsten schijn bestond van eenen opstand in Napels, ten minste niet voor het tegenwoordige,... dat eene landing van Garibaldi in Calabrie tot eenen opstand in de hoofdstad zou kunnen leiden, doch dat de koninklijke familie op de getrouwheid van het leger kon staat maken, en dus voor alles was beveiligd,... bovendien kon men op de lazzaroni rekenen om elke beweging te smoren.

Het gevolg daarvan nu is dat het Napolitaansche gouvernement de zaken schijnt te laten rusten zooals zij zijn. Het is echter niet ondienstig om optemerken dat de ware Napolitaansche staatslieden, die tot nu toe de meeste verkleefdheid aan het hof van Rome hebben getoond, zoo de gelegenheid zich daartoe aanbiedt even spoedig bereid zullen zijn om eene kleine inlijving ten hunnen voordeele en ten koste van den opvolger van den heiligen Petrus te bewerkstelligen, als de Sardinische constitutionelen en patriotten daartoe bereid waren. * Zoo iets zou volstrekt niet strijdig zijn met de politieke overleveringen van de Bourbonsche dynastie in Napels. Koning Ferdinand I had in 1815 zijn grondgebied gaarne willen uitbreiden door de inlijving bij zijne staten van een aanzienlijk gedeelte van dat van paus Pius VII. Dat dit hem werd belet geschiedde niet door Oostenrijk, maar door de tusschenkomst van engeland en Rusland; Rome werd in dat geval niet door eenige catholieke mogendheid ondersteund. Het ware beter dat de Ieren zich deze feiten herinnerden, alvorens het engelsche gouvernement aantewrijven dat het het werktuig is geweest in de handen van anderen om de wereldlijke magt van den paus te verzwakken.

FRANKRIJK.

Een schrijven uit Parijs deelt ons mede dat over eenige weken eene zaak voor de balie zal komen die nog al opzien heeft gebaard. Eene engelsche dame, weduwe van eenen officier die in Indie was overleden en zijne vrouw een groot vermogen had nagelaten, huwde met iemand die ver beneden haar in stand was, namelijk met eenen onderofficier der gendarmerie. Gedurende eene vierjarige vereeniging was er niets gebeurd dat haar aanleiding had kunnen geven om den stap te betreuren die zij had gedaan. De dame had uit haar eerste huwelijk eene dochter, welke inmiddels een veelbelovend dametje van zestien jaar was geworden. De brave onderofficier had zijne stiefdochter steeds voorbeeldig behandeld — dat ook onder de groote wonderen dezer wereld mag gerekend worden —, en het scheen dat het kleine huisgezin zoo gelukkig was als men slechts kan verwachten; in Maart laatstleden kwam echter een hevige schok die rust verstoren. Een handels- reiziger, die steeds aan de familie de door haar benoodigde wijnen had geleverd en om zijne beschaafde manieren, als huisvriend werd behandeld, verzocht om de hand der dochter. Dit verzoek viel eene niet zeer aangename ontvangst te beurt — de jonge dame voerde een der meest gedistingueerde namen van Engeland en had eene groote fortuin te wachten — in het kort hij werd door den stiefpapa afgewezen. Den volgenden dag echter werd de jonge dame gemist en deelde zij bij een brief uit Langres mede dat zij verkozen had om haar eigen zin te doen en dus met den handels-reiziger was medegereisd. Het laat zich begrijpen dat het jonge paar zich onmiddellijk door den echt deed verbinden met permissie van papa en mama. Later bleek echter dat de handels- reiziger een galei-slaaf is, die juist vóór kersdag uit het bagno te Toulon heeft weten te ontsnappen en in de cathedraal te Bordeaux werd herkend, werwaarts hij zijne jonge vrouw had heengeleid om eene plegtige godsdienstoefening bijtewonen; hij is onmiddellijk weder naar zijne plaats in het bagno te Toulon teruggebragt. De moeder dringt natuurlijk op eene scheiding aan, doch de zaak kan eerst in Julij voorkomen.

— Door het fransche gouvernement is bepaald om nog twee oorlogschepen naar Baijruth te zenden. Ten gevolge daarvan is de schout bij nacht Lejeune, die zijne vlag heeft geheschen aan boord van de *Donauwerth*, gelast om met het schroef-stoomschip *Eijlau* de wateren van Sicilie te verlaten en naar de kusten van Syrie te steven. De staat van zaken in het koningrijk der beide Sicilien is van dien aard dat bovengenoemde twee schepen het eskader, onder bevel van den Vice-admiraal Lebarbier de Tinan, kunnen verlaten.

— De Sulthan van Turkye heeft den keizer der Franschen zijn rouwbeklag aangeboden bij gelgenheid van het overlijden van prins Jerome.

— Marseille, 10 Julij. Gisteren zijn van Toulon twee oorlogschepen vertrokken ter versterking van het zich te Napels bevindende Fransche eskader. Berigten uit Rome van den 7 zeggen dat de Iersche rekruten die stad hebben verlaten met bestemming naar Spoletto, alwaar digt bij de forten een legercorps van 10000 man zal worden bijeengetrokken. Het leger is gesteld geworden in het genot van campagne-soldij. (*nominaati*).

ENGELAND.

— Hoe zeer de nationale geest met de krijgsoefeningen van 's lands jongelingschap instemt, bewijst dagelijks de belangstelling van aanzienlijke personen, in al wat tot die oefeningen betrekking heeft. Nu de Koningin ll. Maandag te Wimbledon het voorbeeld heeft gegeven, moet al wat adelijk of aanzienlijk is volgen, en de rijkste dame van Groot-Brittannie en Ierland, miss Burdett Coutts is de schoone sekse reeds voorgegaan, door een prijs van £ 50 uit te loven aan den schutter, die met eene buks op duizend schreden afstands het beste schot doet.

— Tijdens de hevige stormen, die in het laatst van Maart en in het begin van April bijna onafgebroken woedden, behoorde Prins Frederik der Nederlanden tot de passagiers naar Londen, aan boord der stoomboot *Cologne*, kapt. Ryan. De hevigheid van den storm kan reeds uit de omstandigheid worden opgemaakt, dat de overtogt 20 uren langer dan gewoonlijk duurde, en werkelijk bevonden allen die aan boord waren zich in dreigend levensgevaar. Reeds toen betuigde de prins zijne tevredenheid over de bezadigde, beleidvolle en moedige wijze, waarop kapt. Ryan als gezagvoerder handelde. Na in zijn vaderland wedergekeerd te zijn, zond Z. K. H. nu onlangs dien kapitein een groote, prachtige inktkoker, in geheel nieuwen smaak, ten geschenke. Het voetstuk is van marmer, de fleschen zijn van zwaar besneden glas, met massief zilveren gegraveerde deksels, terwijl tusschen de fleschen een fraai, geheel opgetuigd schip, van massief zilver gezien wordt, dat uit het water oprijst. Dit geschenk ging van eenen zeer vleijenden brief vergezeld.

—In de koninklijke geografische vereeniging werd in den laatsten tijd een berigt ter tafel gebragt omtrent den voorgestelden nasporingstogt op den Nijl, ten einde in vereeniging te treden met de expeditie onder den kapitein Speke, welk berigt was aangeboden door den consul Petherick.

De heer Petherick stelt drie plannen voor tot ten uitvoerlegging der nasporingen, en zulks met het oog op de voor het doel ingeschreven som. Het eerste plan zou eene uitgaaf eischen van £ 2000; volgens dat zou hij zelf, vergezeld van 20 gewapende lieden, naar het meer Nijanzi in het binnenste van Afrika trekken, alwaar hij onderstelt den kapitein Speke en zijne lotgenooten te zullen ontmoeten; hij maakt zich sterk om hen in veiligheid door de vijandelijke stammen van het Noorden te leiden, van welke het te vreezen is dat zij hen anders zullen vermoorden. Voor het geval dat hij de reizigers daar niet aantreft, wil de heer Petherick zijnen ontdekkingstogt doorzetten met het doel om den oorsprong van den Nijl op te sporen.

Het tweede plan heeft alleen ten doel om kapitein Speke te redden van de gevaren aan welke hij zal zijn blootgesteld door de uitzending van eene gewapende magt ter opsporing der reizigers. Dit zou kunnen worden ten uitvoer gelegd voor eene som van £ 1000.

Het derde plan is van meer uitgebreidheid. Volgens dat zouden de onderzoekingen in het binnenste van Afrika worden doorgezet tot in de lente van het jaar 1863.

De kapitein Palliser en Dr. Hector gaven een berigt van hunne nasporingen in Britsch Noord Amerika gedurende de laatste drie jaren.

Van deze reizigers waren reeds vroeger berigten ingekomen bij de vereeniging en, thans teruggekeerd, kwamen zij in persoon een verslag aanbieden van den uitslag van hunnen togt. De kapitein Palliser beschrijft den gang der expeditie van af zijn vertrek van het hoofd-meer, en deelt de verschillende hinderpalen mede die de natuur en het land hen te overwinnen gaf,...het gebrek aan levensmiddelen waarmede zij te kampen hadden,... door welke middelen daarin werd voorzien,... en de hulp die zij ontvingen van de ambtenaren der Hudson's-baai compagnie en van verscheidene andere personen.

Verscheidene door de Rockij-bergen liggende wegen werden ontdekt en na het land, van af deze bergen naar het westen, gedeeltelijk te hebben onderzocht zonder dat eenig praktisch resultaat werd verkregen, namen zij weder den terugtogt aan. Door de wetenschappelijke heeren van het gezelschap werden, gedurende den tijd dat de togt duurde, magnetische en astronomische waarnemingen gedaan; Dr. Hector hield zich meer bepaald bezig met de physische gesteldheid van het land, ten einde te onderzoeken of er mogelijkheid zou bestaan om de uitgestrekte landstreek van de Saskatchewan geschikt te maken voor kolonisatie en om eene gemeenschap tot stand te brengen door het Britsche grondgebied naar den stillen Oceaan. Op beide punten luidde zijn rapport zeer ongunstig. De vallei van Saskatchewan beslaat een vlak van 155,000 vierkante mijlen, van welke slechts 61,000 vierkante mijlen geschikt zijn voor den landbouw; daarvan behoeft ruim een derde gedeelte niet meer te worden ontgonnen; het is echter zoo moeijelijk om van het hoofdmeer daar te komen, dat elke engelsche kolonist zich zal laten afschrikken om zich daar nedertezetten, te meer daar men even goed land in Canada vindt. Tusschen het hoofdmeer en het meer Winipeg zijn thans zes overschepingen bij het vervoer noodig. De wegen die de Rockij-bergen doorsnijden zijn nog niet geschikt voor den handel, en de uitgestrektheid lands tusschen deze bergen en de rotsketen welke zich uitstrekt langs de kusten van den stillen oceaan, biedt een ernstige hinderpaal tegen de gemeenschap aan. Dr. Rae zegt, dat de door kapitein Palliser en Dr. Hector ontdekte wegen in de Rockij-bergen reeds vroeger bij de Hudson's-baai compagnie bekend waren, en hij verdedigt die compagnie tegen de haar ingebragte beschuldigingen, als zoude zij geen bijstand hebben willen verleenen in de Noord-Amerikaansche nasporingen. Hij geeft als zijn gevoelen te kennen dat de vallei van Saskatchewan voor den doorvoer alleen toegankelijk is door het grondgebied der vereenigde staten.

Die opinie deelden ook andere heeren en de opmerking werd gemaakt dat, om een uitvoerbaar middel van gemeenschap te vinden tusschen de oostelijke en westelijke kusten van Noord-Amerika, het noodig zou zijn om de noordelijke en zuidelijke grenslijnen te doorsnijden. Een directeur van de Hudson's-baai compagnie regtvaardigde zich van de beschuldiging als zoude hij de door hen gedane ontdekkingen in Noord-Amerika geheim hebben gehouden, hetwelk alles, volgens zijne verklaring, onmiddellijk was medegedeeld aan den heer Arrowsmith, op wiens kaarten alle door hem gedane ontdekkingen voorkomen.

Hij deelde mede dat er over de Rockij-bergen eenen meer geschikten weg loopt dan die welke door kapitein Palliser en Dr. Hector is aangegeven, langs welke weg de Peace-rivier van het oosten naar het westen stroomt.

Bij de sluiting der vergadering drukte de president de hoop uit om bij de zamenkomst der volgende week al de thans tegenwoordig zijnde leden weder vereenigd te mogen zien.

SCHEEPSBERIGTEN.

Aangekomen Schepen te Soerabaya.

Datum.	Vlag.	Naam van het Schip.	den Gezagvoerder.	Grootte van 't schip in Lasten.	van waar gekomen.	wanneer gezeild.	welke plaats aangedaan.	werwaarts bestemd.	Agenten.
Aug. 29	Ned. Ind.	St. Palembang.	A. G. Bosch.	58	Batavia.	25 Aug.	Samarang.	Soerabaij.	"

Vertrokken Schepen van Soerabaya.

Datum.	Vlag.	Namen der Schepen.	Gezagvoerder.	Naar.
Augustus. 28	Nederlandsche	Hercules.	Siedenburg.	Nederland.
" —	"	Maria Veronica.	F. Mulder.	" via Probolingo.
" 29	"	Julie Claire.	van Oosterom.	"

In lading en in reparatie liggende Schepen te Soerabaya.

Vlag.	Namen der Schepen.	Gezagvoerders.	Bestemming.	Agenten.
Nederlandsche	Nova Zembla.	Hordijk.	Nederland	Fraser Eaton & Co.
"	Loevesteijn.	Vonck.	"	" " " "
Engelsche	Firefly.	Kirbij.	Onbepaald	" " " "
Nederlandsche	Emilie.	Bruijnsels.	Nederland	" " " "
"	Amsterdam.	Wehdemeijer.	"	" " " "
Nederlandsche	Delftshaven	Soderberg.	In reparatie.	B. Kopersmit & Co.
"	Schoonderloo.	Kruijt.	Amsterdam.	" " " "
"	Javaan.	Munnik.	"	" " " "
"	Helmers.	A. Ressen.	Onbepaald.	E. Ten Brinck & Co.
"	Ida Maria de Raath.	J. de Boer.	Nederland.	" " " " "
"	Watergeus.	H. R. Giezen.	"	" " " " "
"	Cesar.	de Jong.	Amsterdam.	P. Korvel & Co.
"	Straat Balij.	J. S Schol.	"	" " " "
"	Prins Fred. der Nederl.	C. C. de Witt.	Onbepaald.	Schimmelpenninck & Co.
"	Allegonda Jacoba.	B C. Deurholt.	Nederland.	" " "
"	Java.	Worthington.	Batavia.	" " "
"	Jacoba & Christina.	Jaski.	Onbepaald.	" " "
"	Helvoetsluis.	Vos.	"	" " "
"	Holland.	Auffmorth.	Nederland.	B. J. van Eck & CO.
"	Fearnot.	Fabritius.	Onbepaald.	" " " " " "
"	Jacob.	Börger.	In reparatie.	Mathieu Ebbs Ruys & Co.
"	Whampoa.	Bunnor.	Nederland.	" " " " "
"	Twee Gezusters.	Keuzekamp.	"	" " " " "
Zweedsche.	Ida.	Schaap	Rotterdam.	" " " " "
Engelsche	John Bibbij.	J. Smith.	Onbepaald.	Adam & Co.
"	Annie Archibald.	John Turneij.	"	J. F. van Leeuwen & Co.
Nederlandsche	Wilhelmina Maria.	Postma.	Nederland.	Mc Lennan & Co.
"	Tjielingsie.	Ouwehand.	"	Arnold & Zonen.

Aan- en Uitvoer te Soerabaya op den 28sten Augustus 1860.

AANVOER.

Van Balie per de Ned. Ind. *Tjemplon*, gezagv. INTJIK MATJAN.
68 picols klapper-olie, 38 picols koffij, 14 kisten gez. eijeren, OEY POSAN.

Van Engeland via Batavia per het Engs. schip *Daniel Jefferijs*, gezagv. DANIEL JEFFREIJS.
170 collies machinerien, 4 kisten manufacturen, HILL BROEKMAN; 21 collies manufacturen, 9 kisten parfumerien, 88 manden aardewerk, 100 ton ballast ijzer, ADAM & Co; 80 collies manufacturen, Mc MILLAN MARTEN & Co.

Van Samarang per de Ned Ind. schoener *Hong an*, gezagv. LIEM, KWEE S EIJ.
29 kisten glaswerk, 12 vaten, J. F. VAN LEEUWEN & Co.

UITVOER.

Naar Nederland via Probolingo per het Ned. schip *Maria Teromika*, gezagv. F. MULDER.
400 picols noten, 100 picols foelie, 75 picols rotting, N. H. M.

Naar Nederland via Batavia per het Ned. schip *Holland*, gezagv. B. AUFFMORTH.
5000 picols suiker, SCHIMMELPENNINCK & Co; 170 picols rotting, B. J. VAN ECK & Co.

Naar Nederland via Samarang per het Ned. schip *Hercules*, gezagv. J. E. Siedenburg.
5000 picols suiker, 4000 picols koffij, 402 picols noten, 101 picols foelie, 60 picols rotting, N. H. M.

Marktprijzen.

SUIKER *f* 16 @ *f* 16¼.—
RIJST (CARGA) *f* 125 @ *f* 140.—
Id. (WITTE) *f* 160 @ *f* 180.—
ARAK ℔ legger. *f* 45.—
OLIE (KLAPPER) *f* 25.—
OLIE (KATJANG) *f* 19.—
KADJANG (MATTEN) *f* 9.—
ROTTING *f* 7 @ *f* 8.—
WISSELKOERS PARI.

Voor ieder in dit blad voorkomend artikel, hetwelk van geene onderteekening is voorzien, stelt de Redactie zich verantwoordelijk zoo lang door haar geen ander schrijver wordt opgegeven.

GEDRUKT BIJ LE ROY & Co TE SOERABAYA.